UTKAST

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av djursjukdomar i kategorierna b och c

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen om djursjukdomar (76/2021) och 9 § 2 och 3 mom. i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning innehåller bestämmelser om bekämpning av djursjukdomar som betecknas som sjukdomar i kategorierna b och c.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *formell misstanke om djursjukdom* en misstanke om djursjukdom som avses i artiklarna 74.1 eller 76.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa (”djurhälsolag”), nedan *EU:s djurhälsoförordning*, och som konstaterats av regionförvaltningsverket, samt
2) *kontrollsvin* svin som efter det att åtgärder för att utrota en djursjukdom har genomförts placeras i en tömd anläggning innan den egentliga djurproduktionen börjar och som man undersöker för att säkerställa att sjukdomen inte längre förekommer i anläggningen.

I denna förordning används också definitionerna enligt 2 § i lagen om djursjukdomar (76/2021), artikel 4 i EU:s djurhälsoförordning samt kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/688 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller djurhälsokrav för förflyttningar av landlevande djur och kläckägg inom unionen.

2 kap.

Sjukdomsfri status och utrotningsprogram

3 §

Områden som är fria från sjukdomar i kategori b

Finland har sjukdomsfri status avseende följande sjukdomar i kategori b:

1) infektion med *Brucella abortus, B. melitensis* och *B. suis*, nedan *brucellos*,
2) infektion med Mycobacterium tuberculosis complex (*M. bovis, M. caprae, M. tuberculosis*), nedan *MTB-komplexet*,
3) infektion med rabiesvirus, nedan *rabies*.

4 §

Områden som är fria från sjukdomar i kategori c

Finland har sjukdomsfri status avseende följande sjukdomar i kategori c:

1) förekomst av parasiten *Echinococcus multilocularis*, nedan *rävens dvärgbandmask*,
2) infektion med blåtungevirus (serotyperna 1–24), nedan *blåtunga*,
3) infektiös bovin rinotrakeit/infektiös pustulär vulvovaginit, nedan *IBR*,
4) bovin virusdiarré, nedan *BVD*,
5) enzootisk bovin leukos, nedan *leukos*,
6) infektion med Aujeszkys sjukdomsvirus, nedan *Aujeszkys sjukdom*,
7) infektion orsakad av HPRΔ-stammen av ISA-viruset, nedan *ISA*.

Följande områden i Finland eller anläggningskretsar enligt 7 § 2 mom. i lagen om djursjukdomar har sjukdomsfri status avseende sjukdomar i kategori c:

1) landskapet Åland i fråga om förekomst av kvalstret *Varroa spp.*(Varroosis),
2) hela Finland, med undantag av landskapet Åland, i fråga om förekomst av viral hemorragisk septikemi, nedan *VHS*,
3) hela Finland, med undantag av de områden som nämns i bilaga 1, i fråga om förekomst av infektiös hematopoietisk nekros, nedan *IHN*.

5 §

Utrotningsprogram avseende sjukdomar i kategorierna b och c

I följande områden i Finland eller anläggningskretsar enligt 7 § 2 mom. genomförs utrotningsprogram för bekämpning av en sjukdom i kategori c:

1) landskapet Åland i fråga om förekomst av VHS,
2) de områden som anges i bilaga 1 i fråga om IHN.

3 kap.

Bekämpning av sjukdomar i kategorierna b och c som förekommer hos landlevande djur i ett område som erhållit sjukdomsfri status

6 §

Undersökningar, preliminära åtgärder för sjukdomsbekämpning och epidemiologiska undersökningar i ett område som har sjukdomsfri status

Bestämmelser om undersökningar, preliminära åtgärder för sjukdomsbekämpning och epidemiologiska undersökningar som utförs på grund av misstanke om en sjukdom i kategori b eller c hos landlevande djur i ett område som har sjukdomsfri status finns i artikel 68 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/687 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om förebyggande och bekämpning av förtecknade sjukdomar och i de bestämmelser som det hänvisas till i den.

Dessutom iakttas vad som föreskrivs om nämnda åtgärder i 5–9 kap. beträffande djursjukdomen i fråga.

7 §

Åtgärder för sjukdomsbekämpning när en sjukdom har konstaterats i ett område som har sjukdomsfri status

Bestämmelser om åtgärder för bekämpning av en sjukdom i kategori b eller c som förekommer hos landlevande djur i ett område som har sjukdomsfri status finns i artikel 69 i kommissionens delegerade förordning 2020/687 och i de bestämmelser som det hänvisas till i den.

Dessutom iakttas vad som föreskrivs om nämnda åtgärder i 5–9 kap. beträffande djursjukdomen i fråga. Om ett utrotningsprogram utarbetas på grund av förekomsten av sjukdomen, ska åtgärderna i fråga inkluderas i programmet.

8 §

Restriktioner för förflyttningar inom landet av landlevande djur och produkter från dem för skydd av sjukdomsfri status

För förhindrande av spridning av kvalstret *Varroa spp.* är det förbjudet att förflytta honungsbin i alla faser av deras livscykel, inklusive deras avkomma, från andra delar av Finland till landskapet Åland.

4 kap.

Bekämpning av sjukdomar i kategorierna b och c som förekommer hos vattenlevande djur i ett område som erhållit sjukdomsfri status

9 §

Undersökningar, preliminära åtgärder för sjukdomsbekämpning och epidemiologiska undersökningar i ett område som har sjukdomsfri status

Bestämmelser om undersökningar, preliminära åtgärder för sjukdomsbekämpning och epidemiologiska undersökningar som utförs på grund av misstanke om en sjukdom i kategori b eller c hos vattenlevande djur i ett område som har sjukdomsfri status finns i artikel 110 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/687 och i de bestämmelser som det hänvisas till i den.

Dessutom iakttas vad som föreskrivs om nämnda åtgärder i 10 kap. beträffande djursjukdomen i fråga.

10 §

Åtgärder för sjukdomsbekämpning när en sjukdom har konstaterats i ett område som har sjukdomsfri status

Bestämmelser om åtgärder för bekämpning av en sjukdom i kategori b eller c som förekommer hos vattenlevande djur i ett område som har sjukdomsfri status finns i artikel 111 i kommissionens delegerade förordning 2020/687 och i de bestämmelser som det hänvisas till i den.

Dessutom iakttas vad som föreskrivs om nämnda åtgärder i 10 kap. beträffande djursjukdomen i fråga. Om ett utrotningsprogram utarbetas på grund av förekomsten av sjukdomen, ska åtgärderna i fråga inkluderas i programmet.

5 kap.

Bekämpning av brucellos hos nötkreatur, får och getter

11 §

Utredning av sjukdomsläget vid konstaterande av brucellos

Om brucellos konstateras hos ett nötkreatur, ett får eller en get i en anläggning, ska alla klövdjursarter i anläggningen undersökas med avseende på smitta och deras hälsotillstånd övervakas.

12 §

Förhindrande av spridning av brucellos

Om brucellos konstateras hos ett nötkreatur, ett får eller en get i en anläggning eller om en formell misstanke om djursjukdom föreligger, ska det fattas ett beslut enligt artikel 74 i EU:s djurhälsoförordning, artiklarna 21.2, 26 och 28 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om övervakning, utrotningsprogram och sjukdomsfri status för vissa förtecknade sjukdomar och nya sjukdomar samt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar, genom vilket

1) det förbjuds att ta in klövdjur till anläggningen och föra bort dem därifrån,
2) det åläggs att hålla anläggningens klövdjur i djurstallar eller på något annat ställe där de kan isoleras,
3) det åläggs att isolera klövdjur som misstänks eller konstateras ha insjuknat från de övriga djuren i anläggningen,
4) det åläggs att, utöver vad som annars föreskrivs om förteckning av klövdjur, föra en förteckning gruppvis över alla klövdjur som dött och insjuknat i anläggningen,
5) det åläggs att anmäla till kommunalveterinären, om ett klövdjur i anläggningen kastar sitt foster och att se till att ett prov som tagits av det djur som kastat fostret eller det kastade fostret sänds till Livsmedelsverket för att undersökas med avseende på brucellos,
6) det förbjuds att från anläggningen föra bort könsceller, embryon och biprodukter från klövdjur samt andra ämnen och redskap som kan sprida brucellos, med undantag av kadaver som förs för att bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen,
7) det förbjuds att från anläggningen föra bort mjölk och mjölkprodukter från klövdjur i något annat syfte än för att pastöriseras eller upphettas på ett sätt som åtminstone motsvarar pastörisering i en anläggning som godkänts med stöd av livsmedelslagen (xx/2021) eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002,
8) det förbjuds att som livsmedel i anläggningen använda sådan mjölk från klövdjur som inte har pastöriserats eller upphettats,
9) det förbjuds att som foder i anläggningen använda mjölk som inte har pastöriserats eller upphettats, om mjölken kommer från klövdjur som misstänks eller konstaterats ha insjuknat,
10) det åläggs att se till att fordon och personlig skyddsutrustning rengörs och desinficeras på tillbörligt sätt och att vidta åtgärder för att förhindra smittspridning i anslutning till in- och utgångarna till djurstallarna och anläggningen, och
11) det åläggs att hålla hundar kopplade på gårdsplaner eller hålla dem i en rastgård, hindra katter och hundar från att komma in i djurstallarna samt att vidta behövliga åtgärder för att utrota skadedjur och insekter.

Med avvikelse från 1 mom. behöver beslut för att förhindra spridning av sjukdomen inte fattas, om den anläggning där brucellos misstänks eller konstateras förekomma är ett slakteri.

13 §

Avvikelse från beslut om förhindrande av spridning av brucellos

Dispens som avses i 25 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar och artikel 29 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 kan avse vilket som helst förbud eller vilken som helst åtgärd i 12 § 1 mom. 1–11 punkten.

Dispens kan dock inte ges för att föra bort klövdjur från anläggningen, om de inte transporteras direkt
1) för att avlivas och bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av brucellos,
2) för att slaktas på det sätt som anges i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689, eller
3) till en annan anläggning där det inte finns klövdjur sedan tidigare.

I sådana fall som avses i 2 mom. 3 punkten ska till den aktör som är ansvarig för den anläggning som utgör djurens destination riktas ett beslut som avses i 12 §, om de djur som ska förflyttas är nötkreatur, får eller getter, ett beslut som avses i 21 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av vissa djursjukdomar som betecknas som andra djursjukdomar som ska bekämpas (/2021), om de djur som förflyttas är svin, samt ett beslut som avses i 32 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar, om de djur som ska förflyttas är andra klövdjur än nötkreatur, får, getter eller svin.

14 §

Utrotning av brucellos i en anläggning

Efter det att brucellos har konstaterats ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 27.3–27.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut bestämma att åtminstone de klövdjur i anläggningen som misstänks eller konstateras ha insjuknat i brucellos ska slaktas. Det ska bestämmas att alla klövdjur i anläggningen ska slaktas, om den brucellos som har konstaterats är *Brucella melitensis* eller om det med tanke på sjukdomens förekomst eller övriga omständigheter är sannolikt att största delen av klövdjuren i anläggningen har smittats. Vid transport och slakt ska bestämmelserna i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 iakttas. Om djuren inte är av slaktstorlek eller om de inte kan slaktas av någon annan orsak, såsom risk för spridning av brucellos, ska det bestämmas att djuren i stället för att slaktas ska avlivas och att kadavren ska bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av brucellos.

Det ska bestämmas att alla könsceller och embryon, animaliska biprodukter och produkter av animaliskt ursprung samt ämnen och avfall som finns i anläggningen och som sannolikt har kontaminerats ska bortskaffas eller behandlas så att de sjukdomsagenser som de eventuellt innehåller förstörs. Det ska bestämmas att de byggnader där djuren har hållits, de fordon som använts för transport av djuren eller kadavren, de redskap och den utrustning som använts vid djurskötseln och all annan materiel och utrustning som sannolikt har kontaminerats ska rengöras och desinficeras efter det att de åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. har vidtagits eller de djur och produkter som det har bestämts att ska bli föremål för åtgärder har transporterats bort. Om redskapen och anordningarna inte kan desinficeras ska det bestämmas att de ska bortskaffas. Den djurhälsomyndighet som verkställer beslutet ska föra en detaljerad förteckning över egendom som har bortskaffats.

Om det inte bestäms att alla nötkreatur, får och getter ska avlivas eller slaktas, ska det bestämmas att de djur som hålls vid liv ska undersökas på det sätt som anges i artikel 27.1 eller 27.2 i den delegerade förordningen (EU) 2020/689.

Om det inte bestäms att alla andra klövdjur än nötkreatur, får och getter ska avlivas eller slaktas, ska det bestämmas att de djur som hålls vid liv ska undersökas med avseende på brucellos tidigast tre månader efter det att nötkreaturen, fåren och getterna avlägsnades. Om brucellos har konstaterats även hos svin, tillämpas vad som föreskrivs om saken i 23 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av vissa djursjukdomar som betecknas som andra djursjukdomar som ska bekämpas (/)

Om det bestäms att alla klövdjur i anläggningen ska avlivas eller slaktas, ska det bestämmas att de nya klövdjur som tas in till anläggningen efter det att åtgärderna för att utrota sjukdomen är genomförda ska undersökas med avseende på brucellos tidigast tre månader efter det att de tagits in.

Beslut om utrotande av sjukdomen behöver inte fattas, om den anläggning där brucellos konstateras förekomma är ett slakteri.

15 §

Brucellos i avgränsade anläggningar

Med avvikelse från 14 § kan Livsmedelsverket besluta att klövdjuren i en anläggning eller en del av dem inte ska slaktas eller avlivas, om det att djuren hålls vid liv inte medför risk för spridning av brucellos utanför anläggningen och om anläggningen är en sådan avgränsad anläggning som avses i artikel 4.48 i EU:s djurhälsoförordning.

I den situation som nämns i 1 mom. ska dock 14 § iakttas i tillämpliga delar. Det ska bestämmas att de klövdjur som hålls vid liv i anläggningen ska undersökas och journalföringen av dem kontrolleras, för att det ska kunna säkerställas att det inte finns någon risk för spridning av smittan utanför anläggningen.

Om klövdjuren i anläggningen eller en del av dem inte avlivas, ska 16 § iakttas i fråga om giltighetstiden för ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar. I beslut angående förbud, begränsningar och åtgärder som gäller person- och fordonstrafiken till och från anläggningen kan det även göras behövliga ändringar med hänsyn till anläggningens verksamhet och risken för spridning av sjukdomen. Livsmedelsverket ska utan dröjsmål underrätta jord- och skogsbruksministeriet om tillämpning av 1 mom.

16 §

Giltighetstiden för beslut om förhindrande av spridning av brucellos

Ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar kan upphävas när den formella misstanken om djursjukdom har uteslutits.

Om alla klövdjur i anläggningen har avlivats eller slaktats, kan beslutet upphävas delvis när de åtgärder som bestäms för utrotande av sjukdomen har genomförts. Beslutet ska förbli i kraft till den del det genom beslutet förbjuds att föra bort klövdjur och könsceller och embryon av dem från anläggningen.

Beslutet kan upphävas helt när
1) anläggningen uppfyller kraven för att uppnå brucellosfri status enligt artikel 18.1 b i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689, och
2) de djur som hålls vid liv i anläggningen och de nya djur som tas in till anläggningen har

undersökts med avseende på brucellos på det sätt som anges i 14 § 3–5 mom. och alla undersökningsresultat har varit negativa.

Beslutet kan också upphävas helt när anläggningen har varit tom på klövdjur i sex månader från det att förbudet att ta in nya klövdjur upphörde att gälla.

6 kap.

Bekämpning av infektion med MTB-komplexet hos nötkreatur

17 §

Utredning av sjukdomsläget vid konstaterande av infektion med MTB-komplexet

Om det hos ett nötkreatur i en anläggning konstateras infektion med MTB-komplexet, ska alla klövdjursarter i anläggningen undersökas med avseende på smitta och deras hälsotillstånd övervakas.

18 §

Förhindrande av spridning av infektion med MTB-komplexet

Om infektion med MTB-komplexet konstateras hos ett nötkreatur i en anläggning eller om en formell misstanke om djursjukdom föreligger, ska det fattas ett beslut enligt artikel 74 i EU:s djurhälsoförordning, artiklarna 21.2, 26 och 28 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 samt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar, genom vilket

1) det förbjuds att ta in klövdjur till anläggningen och föra bort dem därifrån,
2) det åläggs att hålla anläggningens klövdjur i djurstallar eller på något annat ställe där de kan isoleras,
3) det åläggs att, utöver vad som annars föreskrivs om förteckning av klövdjur, föra en förteckning gruppvis över alla klövdjur som dött och insjuknat i anläggningen,
4) det förbjuds att från anläggningen föra bort könsceller, embryon och biprodukter från klövdjur samt andra ämnen och redskap som kan sprida infektion med MTB-komplexet, med undantag av kadaver som förs för att bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen,
5) det åläggs att se till att fordon och personlig skyddsutrustning rengörs och desinficeras på tillbörligt sätt och att vidta åtgärder för att förhindra smittspridning i anslutning till in- och utgångarna till djurstallarna och anläggningen,
6) det förbjuds att från anläggningen föra bort mjölk och mjölkprodukter från klövdjur i något annat syfte än för att pastöriseras eller upphettas på ett sätt som åtminstone motsvarar pastörisering i en anläggning som godkänts med stöd av livsmedelslagen (xx/2021) eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002,

7) det förbjuds att som livsmedel i anläggningen använda sådan mjölk från klövdjur som inte har pastöriserats eller upphettats,
8) det förbjuds att som foder i anläggningen använda mjölk som inte har pastöriserats eller upphettats, om mjölken kommer från klövdjur som misstänks eller konstaterats ha insjuknat, och
9) det åläggs att hålla hundar kopplade på gårdsplaner eller hålla dem i en rastgård, hindra katter och hundar från att komma in i djurstallarna samt att vidta behövliga åtgärder för att utrota skadedjur och insekter.

Med avvikelse från 1 mom. behöver beslut för att förhindra spridning av sjukdomen inte fattas, om den anläggning där infektion med MTB-komplexet misstänks eller konstateras förekomma är ett slakteri.

19 §

Avvikelse från beslut om förhindrande av spridning av infektion med MTB-komplexet

Dispens som avses i 25 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar och artikel 29 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 kan avse vilket som helst förbud eller vilken som helst åtgärd i 18 § 1 mom. 1–9 punkten.

Dispens kan dock inte ges för att föra bort klövdjur från anläggningen, om de inte transporteras direkt
1) för att avlivas och bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av infektion med MTB-komplexet,
2) för att slaktas på det sätt som anges i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689, eller
3) till en annan anläggning där det inte finns klövdjur sedan tidigare.

I sådana fall som avses i 2 mom. 3 punkten ska till den aktör som är ansvarig för den anläggning som utgör djurens destination riktas ett beslut som avses i 18 §, om de djur som ska förflyttas är nötkreatur, och ett beslut som avses i 29 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av vissa djursjukdomar som betecknas som andra djursjukdomar som ska bekämpas (/2021), om de djur som ska förflyttas är andra klövdjur än nötkreatur.

20 §

Utrotning av infektion med MTB-komplexet i en anläggning

Efter det att infektion med MTB-komplexet har konstaterats ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 27.3–27.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut bestämma att de klövdjur hos vilka infektion med MTB-komplexet misstänks eller konstaterats ska avlivas och att kadavren ska bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av smitta. Det ska bestämmas att alla klövdjur i anläggningen ska avlivas, om det med tanke på förekomsten av infektion med MTB-komplexet eller övriga omständigheter är sannolikt att största delen av dem har smittats. Om risken för att sjukdomen sprids inte ökar väsentligt och det inte medför en risk för människors hälsa även om djuren i anläggningen slaktas, får det bestämmas att symtomfria djur

slaktas i stället för att avlivas på det sätt som anges i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689.

Det ska bestämmas att alla könsceller och embryon, animaliska biprodukter och produkter av animaliskt ursprung samt ämnen och avfall som finns i anläggningen och som sannolikt har kontaminerats ska bortskaffas eller behandlas så att de sjukdomsagenser som de eventuellt innehåller förstörs. Det ska bestämmas att de byggnader där djuren har hållits, de fordon som använts för transport av djuren eller kadavren, de redskap och den utrustning som använts vid djurskötseln och all annan materiel och utrustning som sannolikt har blivit kontaminerad ska rengöras och desinficeras efter det att de åtgärder som avses i 1 mom. har vidtagits eller de djur och produkter som det har bestämts att ska bli föremål för åtgärder har transporterats bort. Om redskapen och anordningarna inte kan desinficeras ska det bestämmas att de ska bortskaffas. Den djurhälsomyndighet som verkställer beslutet ska föra en detaljerad förteckning över egendom som har bortskaffats.

Om det inte bestäms att alla nötkreatur ska avlivas eller slaktas, ska det bestämmas att de djur som hålls vid liv ska undersökas på det sätt som anges i artikel 27.1 eller 27.2 i den delegerade förordningen (EU) 2020/689.

Om det inte bestäms att alla andra klövdjur än nötkreatur ska avlivas eller slaktas, ska det bestämmas att de djur som hålls vid liv ska undersökas på det sätt som anges i 30 § 3 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om bekämpning av vissa djursjukdomar som betecknas som andra djursjukdomar som ska bekämpas.

Om det bestäms att alla klövdjur i anläggningen ska avlivas eller slaktas, ska de nya klövdjur som tas in till anläggningen efter det att åtgärderna för att utrota sjukdomen är genomförda undersökas med avseende på infektion med MTB-komplexet tidigast fyra månader efter det att de tagits in.

Beslut om utrotande av sjukdomen behöver inte fattas, om den anläggning där infektion med MTB-komplexet konstateras förekomma är ett slakteri.

21 §

Infektion med MTB-komplexet hos nötkreatur i avgränsade anläggningar

Med avvikelse från 20 § kan Livsmedelsverket besluta att klövdjuren i en anläggning eller en del av dem inte måste avlivas, om det att djuren hålls vid liv inte medför risk för spridning av infektion med MTB-komplexet utanför anläggningen och om anläggningen är en sådan avgränsad anläggning som avses i artikel 4.48 i EU:s djurhälsoförordning.

I den situation som nämns i 1 mom. ska dock 20 § iakttas i tillämpliga delar. Det ska bestämmas att de djur som hålls vid liv i anläggningen ska undersökas och att journalföringen av dem kontrolleras, för att det ska kunna säkerställas att det inte finns någon risk för spridning av smittan utanför anläggningen.

Om klövdjuren i anläggningen eller en del av dem inte avlivas, ska 22 § iakttas i fråga om giltighetstiden för ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar. I beslut angående förbud,

begränsningar och åtgärder som gäller person- och fordonstrafiken till och från anläggningen kan det även göras behövliga ändringar med hänsyn till anläggningens verksamhet och risken för spridning av sjukdomen. Livsmedelsverket ska utan dröjsmål underrätta jord- och skogsbruksministeriet om tillämpning av 1 mom.

22 §

Giltighetstiden för beslut om förhindrande av spridning av infektion med MTB-komplexet

Ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar kan upphävas när den formella misstanken om djursjukdom har uteslutits.

Om alla klövdjur i anläggningen har avlivats eller slaktats, kan beslutet upphävas delvis när de åtgärder som bestäms för utrotande av sjukdomen har genomförts. Beslutet ska förbli i kraft till den del det genom beslutet förbjuds att föra bort klövdjur och könsceller och embryon av dem från anläggningen.

Beslutet kan upphävas helt när
1) anläggningen uppfyller kraven för uppnående av sjukdomsfri status avseende infektion med MTB-komplexet enligt artikel 18.1 b i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689, och
2) de klövdjur som hålls vid liv i anläggningen och de nya klövdjur som tas in till anläggningen har undersökts med avseende på infektion med MTB-komplexet på det sätt som anges i 20 § 3–5 mom. och alla undersökningsresultat har varit negativa.

Beslutet kan också upphävas helt när anläggningen har varit tom på klövdjur i sex månader från det att förbudet att ta in nya klövdjur upphörde att gälla.

7 kap.

Bekämpning av rabies hos svin, hjortdjur och kameldjur samt djur som hör till familjen Bovidae eller Equidae eller ordningen Carnivora

23 §

Undersökningar, preliminära åtgärder för sjukdomsbekämpning och epidemiologiska undersökningar vid misstanke om rabies

Djurhälsomyndigheten enligt lagen om djursjukdomar ska i samband med en sådan undersökning som avses i artikel 73 i EU:s djurhälsoförordning och artikel 35 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 utreda om djuret har symtom som tyder på rabies eller bitmärken samt om det enligt de uppgifter som myndigheten har fått finns orsak att misstänka att djuret har rabies. Aktören eller sällskapsdjurshållaren ska informeras om att rabies kan smitta från djur till människa.

Om det djur som misstänks ha insjuknat har dött eller om det avlivas eller slaktas, ska djurets huvud och en del av halskotpelaren tas som prover för en undersökning med avseende på rabies.

Kadavret av en vild räv, mårdhund, varg, grävling eller något annat vilt däggdjur som har betett sig avvikande ska om möjligt tas som prov för en undersökning med avseende på rabies.

Om man vet eller misstänker att en hund eller katt som har påträffats utan koppel nära gränsen mellan Finland och Ryssland har passerat gränsen när den varit lös, ska djuret undersökas på det sätt som anges i 1 och 2 mom. och djurhälsomyndigheten försöka klargöra djurets ursprung. Om en formell misstanke om djursjukdom föreligger och djuret inte kan återsändas till sin ägare i Ryssland, tillämpas 24 §.

Djurhälsomyndigheten ska vid en epidemiologisk undersökning enligt artikel 74.1 b i EU:s djurhälsoförordning försöka få reda på om det djur som misstänks ha insjuknat i rabies har utsatt andra djur eller människor för eventuell smitta, om de utsatta djuren har vaccinerats mot rabies (*rabiesvaccination*) i enlighet med del I kap. 1 avsnitt 1 punkt 1 i bilaga V till kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 och när de har vaccinerats.

24 §

Åtgärder vid formell misstanke om rabies

Om en formell misstanke om rabies riktas mot ett djur, ska ett beslut enligt artikel 74 i EU:s djurhälsoförordning, artikel 35 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 och 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar fattas, genom vilket det bestäms att det djur som misstanken gäller ska isoleras, dess hälsotillstånd övervakas och att djuret på nytt ska undersökas med avseende på symtom på rabies innan isoleringen avslutas. Isoleringen ska pågå i minst två veckor om djuret har symtom som tyder på rabies och i minst sex månader om djuret inte har symtom som tyder på rabies. Noggrannare bestämmelser om isoleringen ska meddelas i beslutet. Genom beslutet ska det dessutom förbjudas att djurets mjölk används som livsmedel eller foder för djur i anläggningen samt att mjölken förs bort från anläggningen. Om djurets symtom är sådana att djuret inte riskfritt kan isoleras eller om aktören eller sällskapsdjurshållaren inte har lämpliga lokaler för att isolera djuret eller om rabies konstateras hos ett djur som eventuellt har smittat det djur som misstanken gäller, ska det med stöd av 25 § 2 mom. i lagen om djursjukdomar bestämmas att djuret i stället för att isoleras ska avlivas och undersökas på det sätt som anges i 23 § 2 mom.

Om ett djur mot vilket en formell misstanke om djursjukdom riktas har vaccinerats mot rabies och djuret anses ha haft ett tillräckligt skydd mot rabies vid det eventuella smittotillfället och inte uppvisar symtom på rabies, ska det genom beslut av djurhälsomyndigheten med avvikelse från 1 mom. bestämmas att djuret

1) omedelbart ska vaccineras på nytt,
2) ska hållas kopplat under övervakning av aktören eller sällskapsdjurshållaren,
3) ska isoleras från andra djur än de i anläggningen och från människor som inte bor i anläggningen eller deltar i skötseln av djuret, och
4) ska undersökas på nytt med avseende på symtom på rabies 45 dagar efter isoleringens början, om inte beslutet har upphävts innan dess.

Regionförvaltningsverket får med stöd av 25 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar ge dispens från ett beslut som avses i 1 och mom. för transport av djuret till slakt. Om ett djur dör under isoleringen ska det undersökas på det sätt som anges i 23 § 2 mom.

Ett beslut om förhindrande av spridning av sjukdomen ska upphävas om misstanken utesluts under isoleringstiden eller om djuret vid den senare undersökningen inte kan konstateras ha symtom som tyder på rabies.

25 §

Åtgärder i samband med bekräftad rabies

Djurhälsomyndigheten ska i samband med en undersökning som avses i artikel 36 led a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 i samråd med hälsovårdsmyndigheterna sträva efter att inhämta information om var det djur som insjuknat i rabies har smittats och om alla de djur och människor som utsatts för smittan. Djurhälsomyndigheten ska dessutom sträva efter att utreda om de djur som utsatts för smitta har vaccinerats mot rabies och när de har vaccinerats.

I fråga om djur som utsatts för smitta iakttas 24 §.

Om rabies konstateras hos ett vilt djur eller husdjur som har varit i Finland i minst sex månader eller som antas ha blivit smittat i Finland, ska Livsmedelsverket vidta åtgärder för att utrota smittan genom att
1) bestämma att hundar, katter och frettar ska hållas inomhus eller rastas i koppel om de inte har vaccinerats mot rabies eller om vaccinationen inte anses ge tillräckligt skydd mot rabies,
2) bestämma att andra djur som anses vara mottagliga för rabies ska hållas inomhus eller rastas under övervakning, om de inte har vaccinerats mot rabies eller om vaccinationen inte anses ge tillräckligt skydd mot rabies, och om de hålls i områden där rabies misstänks förekomma hos vilda djur, och
3) upprätta ett program för utrotning av rabies enligt artikel 32 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689.

8 kap.

Bekämpning av IBR, BVD och leukos hos nötkreatur

26 §

Utredning av sjukdomsläget vid konstaterande av vissa sjukdomar i kategori c hos nötkreatur

Om det hos ett nötkreatur i en anläggning konstateras IBR, ska nötkreaturen i anläggningen undersökas med avseende på IBR.

Om det hos ett nötkreatur i en anläggning konstateras BVD, ska nötkreaturen i anläggningen undersökas för att utreda om djuren utsöndrar BVD-virus.

Om det hos ett nötkreatur i en anläggning konstateras leukos, ska de nötkreatur i anläggningen som är över tolv månader gamla undersökas med avseende på leukos.

27 §

Beslut för förhindrande av spridning av IBR eller BVD

Om IBR eller BVD konstateras hos ett nötkreatur i en anläggning eller om en formell misstanke om djursjukdom föreligger, ska det fattas ett beslut enligt artikel 76 i EU:s djurhälsoförordning, artiklarna 21.2 och 26 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 samt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar, genom vilket
1) det förbjuds att ta in nötkreatur till anläggningen och föra bort dem därifrån,
2) det åläggs att hålla anläggningens nötkreatur i djurstallar eller på något annat ställe där de kan isoleras,
3) det åläggs att, utöver vad som annars föreskrivs om förteckning av nötkreatur, föra en förteckning gruppvis över alla nötkreatur som dött och insjuknat i anläggningen,
4) det förbjuds att föra bort könsceller och embryon från nötkreatur från anläggningen, och
5) det åläggs att se till att personlig skyddsutrustning rengörs och desinficeras på tillbörligt sätt och att vidta åtgärder för att förhindra smittspridning i anslutning till in- och utgångarna till djurstallarna och anläggningen.

Dispens som avses i 25 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar och artikel 29 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 kan avse vilket som helst förbud eller vilken som helst åtgärd i 1 mom. 1–5 punkten.

Dispens kan dock inte ges för att föra bort nötkreatur från anläggningen, om de inte transporteras direkt
1) för att avlivas och bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen i fråga,
2) för att slaktas på det sätt som anges i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689, eller
3) till en annan anläggning där det inte finns nötkreatur sedan tidigare.

I sådana fall som avses i 3 mom. 3 punkten ska ett beslut enligt 1 mom. riktas till den aktör som är ansvarig för den anläggning som utgör djurens destination.

28 §

Beslut om förhindrande av spridning av leukos

Om leukos konstateras hos ett nötkreatur i en anläggning eller om en formell misstanke om djursjukdom föreligger, ska det fattas ett beslut enligt artikel 76 i EU:s djurhälsoförordning, artiklarna 21.2 och 26 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 samt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar, genom vilket
1) det förbjuds att föra bort nötkreatur från anläggningen,
2) det förbjuds att föra bort könsceller och embryon från nötkreatur från anläggningen, och
3) det förbjuds att överlåta opastöriserad mjölk från nötkreatur från anläggningen för att användas som foder för nötkreatur.

Dispens som avses i 25 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar och artikel 29 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 kan avse vilket som helst förbud eller vilken som helst åtgärd i 1 mom. 1–3 punkten.

Dispens kan dock inte ges för att föra bort nötkreatur från anläggningen, om de inte transporteras direkt
1) för att avlivas och bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen i fråga,
2) för att slaktas på det sätt som anges i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689, eller
3) till en annan anläggning där det inte finns nötkreatur sedan tidigare.

I sådana fall som avses i 3 mom. 3 punkten ska ett beslut enligt 1 mom. riktas till den aktör som är ansvarig för den anläggning som utgör djurens destination.

29 §

Utrotning av IBR i en anläggning

Efter det att IBR har konstaterats ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 27.3–27.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut bestämma att åtminstone de nötkreatur som misstänks eller konstateras ha insjuknat i IBR ska slaktas. Det ska bestämmas att alla nötkreatur i anläggningen ska slaktas, om det med tanke på förekomsten av sjukdomen eller övriga omständigheter är sannolikt att största delen av dem har smittats. Vid transport och slakt ska bestämmelserna i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 iakttas. Om djuren inte är av slaktstorlek eller om de inte kan slaktas av någon annan orsak, ska det bestämmas att djuren i stället för att slaktas ska avlivas och att kadavren ska bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Det ska bestämmas att alla könsceller och embryon, animaliska biprodukter och produkter av animaliskt ursprung samt ämnen och avfall som finns i anläggningen och som sannolikt har kontaminerats ska bortskaffas eller behandlas så att de sjukdomsagenser som de eventuellt innehåller förstörs. Det ska bestämmas att de byggnader där djuren har hållits, de fordon som använts för transport av djuren eller kadavren, de redskap och den utrustning som använts vid djurskötseln och all annan materiel och utrustning som sannolikt har blivit kontaminerad ska rengöras och desinficeras efter det att de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. har vidtagits eller de djur och produkter som det har bestämts att ska bli föremål för åtgärder har transporterats bort. Om redskapen och anordningarna inte kan desinficeras ska det bestämmas att de ska bortskaffas. Den djurhälsomyndighet som verkställer beslutet ska föra en detaljerad förteckning över egendom som har bortskaffats.

Om det inte bestäms att alla nötkreatur ska avlivas eller slaktas, ska det bestämmas att de djur som hålls vid liv ska undersökas på det sätt som anges i artikel 27.1 eller 27.2 i den delegerade förordningen (EU) 2020/689.

Om alla nötkreatur i anläggningen har avlivats eller slaktats, ska det bestämmas att anläggningen ska hållas tom i en månad innan nya djur tas in.

30 §

Utrotning av BVD i en anläggning

Efter det att BVD har konstaterats ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 27.3–27.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut bestämma att åtminstone de nötkreatur som utsöndrar BVD-virus ska slaktas. Alla dräktiga kor som kan ha överfört BVD till en kalv i livmodern ska hållas isolerade under kalvningen och kalvarna ska hållas isolerade tills de har testats med avseende på BVD och resultatet är negativt. Vid transport och slakt ska bestämmelserna i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 iakttas. Om djuren inte är av slaktstorlek eller om de inte kan slaktas av någon annan orsak, ska det bestämmas att djuren i stället för att slaktas ska avlivas och att kadavren ska bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av BVD.

Det ska bestämmas att alla könsceller och embryon, animaliska biprodukter och produkter av animaliskt ursprung samt ämnen och avfall som finns i anläggningen och som sannolikt har kontaminerats ska bortskaffas eller behandlas så att de sjukdomsagenser som de eventuellt innehåller förstörs.

Det ska bestämmas att de djur som hålls vid liv ska undersökas på det sätt som anges i artikel 27.1 eller 27.2 i den delegerade förordningen (EU) 2020/689.

31 §

Utrotning av leukos i en anläggning

Efter det att leukos har konstaterats ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 27.3–27.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut bestämma att åtminstone de nötkreatur som misstänks eller konstateras ha insjuknat i leukos ska slaktas. Om sjukdomen har konstaterats hos en ko ska det bestämmas att alla dess avkommor ska slaktas inklusive de avkommor som har förts till andra anläggningar. Det ska bestämmas att alla nötkreatur i anläggningen ska slaktas, om det med tanke på förekomsten av sjukdomen eller övriga omständigheter är sannolikt att största delen av dem har smittats. Vid transport och slakt ska bestämmelserna i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 iakttas. Om djuren inte är av slaktstorlek eller om de inte kan slaktas av någon annan orsak, ska det bestämmas att djuren i stället för att slaktas ska avlivas och att kadavren ska bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av leukos.

Det ska bestämmas att alla könsceller och embryon som finns i anläggningen och som sannolikt har kontaminerats ska bortskaffas eller behandlas så att de sjukdomsagenser som de eventuellt innehåller förstörs.

Om det inte bestäms att alla nötkreatur ska avlivas eller slaktas, ska det bestämmas att de djur som hålls vid liv ska undersökas på det sätt som anges i artikel 27.1 eller 27.2 i den delegerade förordningen (EU) 2020/689.

32 §

Åtgärder vid konstaterande av vissa sjukdomar i kategori c hos nötkreatur i avgränsade anläggningar

Med avvikelse från 29–31 § kan Livsmedelsverket besluta att nötkreaturen i en anläggning eller en del av dem inte måste slaktas eller avlivas, om det att djuren hålls vid liv inte medför risk för spridning av IBR, BVD eller leukos utanför anläggningen och om anläggningen är en sådan avgränsad anläggning som avses i artikel 4.48 i EU:s djurhälsoförordning.

I den situation som nämns i 1 mom. ska dock 29–31 § iakttas i tillämpliga delar. Det ska bestämmas att de nötkreatur som hålls vid liv i anläggningen ska undersökas och att journalföringen av dem ska kontrolleras, för att det ska kunna säkerställas att det inte finns någon risk för spridning av smittan utanför anläggningen.

Om nötkreaturen i anläggningen eller en del av dem inte avlivas, ska 34 § iakttas i fråga om giltighetstiden för ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar. I beslut angående förbud, begränsningar och åtgärder som gäller person- och fordonstrafiken till och från anläggningen kan det även göras behövliga ändringar med hänsyn till anläggningens verksamhet och risken för spridning av sjukdomen. Livsmedelsverket ska utan dröjsmål underrätta jord- och skogsbruksministeriet om tillämpning av 1 mom.

33 §

Åtgärder vid misstanke om eller konstaterande av vissa sjukdomar i kategori c hos nötkreatur i slakterier

Med avvikelse från 27 eller 28 § behöver beslut för att förhindra spridning av sjukdomen inte fattas, om den anläggning där IBR, BVD eller leukos misstänks eller konstateras förekomma är ett slakteri.

Ett beslut om utrotande av sjukdomen enligt 29–31 § behöver inte fattas, om den anläggning där IBR, BVD eller leukos konstateras förekomma är ett slakteri.

34 §

Giltighetstiden för beslut om förhindrande av spridning av vissa sjukdomar i kategori c hos nötkreatur

Ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar kan upphävas när den formella misstanken om djursjukdom har uteslutits eller de åtgärder som anges i 29–31 § har genomförts och anläggningen uppfyller kraven för uppnående av sjukdomsfri status för sjukdomen i fråga enligt artikel 18.1 b i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689.

Beslutet kan också upphävas helt när anläggningen har varit tom på nötkreatur i sex månader från det att förbudet att ta in nya nötkreatur upphörde att gälla.

9 kap.

Bekämpning av Aujeszkys sjukdom hos svin

35 §

Förhindrande av spridning av Aujeszkys sjukdom

Om Aujeszkys sjukdom konstateras hos ett svin i en anläggning eller om en formell misstanke om djursjukdom föreligger, ska det fattas ett beslut enligt artikel 76 i EU:s djurhälsoförordning, artiklarna 21.2 och 26 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 samt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar, genom vilket
1) det förbjuds att ta in svin till anläggningen och föra bort dem därifrån,
2) det åläggs att hålla anläggningens svin i djurstallar eller på något annat ställe där de kan isoleras,
3) det åläggs att, utöver vad som annars föreskrivs om förteckning av svin, föra en förteckning gruppvis över alla svin som dött och insjuknat i anläggningen,
4) det förbjuds att från anläggningen föra bort könsceller, embryon och biprodukter från svin samt andra ämnen och redskap som kan sprida Aujeszkys sjukdom, med undantag av kadaver som förs för att bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen,
5) det åläggs att se till att fordon och personlig skyddsutrustning rengörs och desinficeras på tillbörligt sätt och att vidta åtgärder för att förhindra smittspridning i anslutning till in- och utgångarna till djurstallarna och anläggningen,
6) det förbjuds att personer förflyttar sig och fordon flyttas från en anläggning till en annan anläggning för svin innan det har gått minst två dygn sedan de lämnat anläggningen, och
7) det åläggs att hålla hundar kopplade på gårdsplaner eller hålla dem i en rastgård, hindra katter och hundar från att komma in i djurstallarna samt att vidta behövliga åtgärder för att utrota skadedjur och insekter.

Skyldigheten i 1 mom. 6 punkten gäller dock inte personer och fordon som kommer till anläggningen för att utföra åtgärder som det bestäms om i lagen om djursjukdomar.

Med avvikelse från 1 mom. behöver beslut för att förhindra spridning av sjukdomen inte fattas, om den anläggning där Aujeszkys sjukdom misstänks eller konstateras förekomma är ett slakteri.

36 §

Avvikelse från beslut om förhindrande av spridning av Aujeszkys sjukdom

Dispens som avses i 25 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar och artikel 29 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 kan avse vilket som helst förbud eller vilken som helst åtgärd i 1 mom. 1–7 punkten.

Dispens kan dock inte ges för att föra bort svin från anläggningen, om de inte transporteras direkt
1) för att avlivas och bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av Aujeszkys sjukdom,
2) för att slaktas på det sätt som anges i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689, eller
3) till en annan anläggning där det inte finns svin sedan tidigare.

I sådana fall som avses i 2 mom. 3 punkten ska ett beslut enligt 35 § riktas till den aktör som är ansvarig för den anläggning som utgör djurens destination.

37 §

Utrotning av Aujeszkys sjukdom i en anläggning

Efter det att Aujeszkys sjukdom har konstaterats ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 27.3–27.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut bestämma att svinen i anläggningen ska slaktas. Vid transport och slakt ska bestämmelserna i artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 iakttas. Om djuren inte är av slaktstorlek eller om de inte kan slaktas av någon annan orsak, ska det bestämmas att djuren i stället för att slaktas ska avlivas och att kadavren ska bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Det ska bestämmas att alla könsceller och embryon, animaliska biprodukter och produkter av animaliskt ursprung samt ämnen och avfall som finns i anläggningen och som sannolikt har kontaminerats ska bortskaffas eller behandlas så att de sjukdomsagenser som de eventuellt innehåller förstörs. Det ska bestämmas att de byggnader där svinen har hållits, de fordon som använts för transport av svinen eller kadavren, de redskap och den utrustning som använts vid djurskötseln och all annan materiel och utrustning som sannolikt har blivit kontaminerad ska rengöras och desinficeras efter det att de åtgärder som avses i 1 mom. har vidtagits eller de djur och produkter som det har bestämts att ska bli föremål för åtgärder har transporterats bort. Om redskapen och anordningarna inte kan desinficeras ska det bestämmas att de ska bortskaffas. Den djurhälsomyndighet som verkställer beslutet ska föra en detaljerad förteckning över egendom som har bortskaffats.

Det ska genom beslut av Livsmedelsverket ställas som villkor för att ta in nya djur till anläggningen efter det att åtgärderna enligt 1 och 2 mom. är genomförda att de byggnader där svinen har hållits har varit tomma på djur tillräckligt lång tid för att de sjukdomsagenser som orsakar Aujeszkys sjukdom ska utrotas och att de nya djuren är kontrollsvin som placeras i olika delar av anläggningen så att hela anläggningen omfattas och som undersöks med avseende på Aujeszkys sjukdom tidigast 40 dygn efter att de har anlänt.

Om anläggningen inte har utomhusutrymmen för svin kan det med avvikelse från 3 mom. ställas som villkor att anläggningen fylls inom 20 dygn och att de nya svinen undersöks med avseende på Aujeszkys sjukdom tidigast 40 dygn efter att de sista djuren har anlänt. Vidare ska det ställas som villkor att inga andra nya svin tas in i anläggningen innan undersökningsresultaten är klara.

Beslut om utrotande av sjukdomen behöver inte fattas, om den anläggning där Aujeszkys sjukdom konstateras förekomma är ett slakteri.

38 §

Åtgärder för utrotande av Aujeszkys sjukdom i separata produktionsenheter inom en anläggning

Om en anläggning består av två eller flera produktionsenheter kan Livsmedelsverket med avvikelse från 37 § besluta att svinen inte måste slaktas eller avlivas i sådana produktionsenheter där sjukdomen inte förekommer. Då tillämpas inte heller i övrigt bestämmelserna i 37 § i fråga om produktionsenheterna.

Tillämpning av 1 mom. förutsätter att enheterna innan sjukdomen kom till anläggningen har uppfyllt och fortfarande uppfyller följande krav:
1) enheterna är funktionsmässigt och strukturellt helt åtskilda från enheter med smittade djur,
2) de svin som hålls i enheterna sköts av annan personal och med andra redskap och anordningar än de svin som hålls i produktionsenheter där det förekommer smitta, och
3) personer som har tillträde till djurstallarna använder skyddskläder och skyddsskor som inte används utanför djurstallarna.

Det ska bestämmas att de djur som hålls vid liv ska undersökas på det sätt som anges i artikel 27.1 eller 27.2 i den delegerade förordningen (EU) 2020/689.

39 §

Aujeszkys sjukdom i avgränsade anläggningar

Med avvikelse från 37 § kan Livsmedelsverket besluta att svinen i en anläggning eller en del av dem inte måste slaktas eller avlivas, om det att djuren hålls vid liv inte medför risk för spridning av Aujeszkys sjukdom utanför anläggningen och om anläggningen är en sådan avgränsad anläggning som avses i artikel 4.48 i EU:s djurhälsoförordning.

I den situation som nämns i 1 mom. ska dock 37 § iakttas i tillämpliga delar. Det ska bestämmas att de svin som hålls vid liv i anläggningen ska undersökas och journalföringen av dem kontrolleras, för att det ska kunna säkerställas att det inte finns någon risk för spridning av smittan utanför anläggningen.

Om svinen eller en del av svinen i anläggningen inte avlivas, ska 40 § iakttas i fråga om giltighetstiden för ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar. I beslut angående förbud, begränsningar och åtgärder som gäller person- och fordonstrafiken till och från anläggningen kan det även göras behövliga ändringar med hänsyn till anläggningens verksamhet och risken för spridning av sjukdomen. Livsmedelsverket ska utan dröjsmål underrätta jord- och skogsbruksministeriet om tillämpning av 1 mom.

40 §

Giltighetstiden för beslut om förhindrande av spridning av Aujeszkys sjukdom

Ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar kan upphävas när den formella misstanken om djursjukdom har uteslutits.

Om alla svin i anläggningen eller produktionsenheten har avlivats eller slaktats, kan beslutet upphävas delvis när de åtgärder som bestäms för utrotande av sjukdomen har genomförts. Beslutet

ska förbli i kraft till den del det genom beslutet förbjuds att föra bort svin och könsceller och embryon av dem från anläggningen.

Beslutet kan upphävas helt när
1) anläggningen uppfyller kraven för uppnående av status som fri från Aujeszkys sjukdom enligt artikel 18.1 b i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689, och
2) de nya svin som tas in till anläggningen och de svin som hålls vid liv i anläggningen har undersökts med avseende på Aujeszkys sjukdom på det sätts om anges i 37 § 3–4 mom. och 38 § 3 mom. och alla undersökningsresultat har varit negativa.

Beslutet kan också upphävas helt när anläggningen har varit tom på svin i sex månader från det att förbudet att ta in nya svin upphörde att gälla.

10 kap.

Bekämpning av ISA, IHN och VHS

41 §

Beslut om förhindrande av spridning av sjukdom hos vattenlevande djur

Om ISA, IHN eller VHS konstateras hos vattenbruksdjuren i en anläggning eller om en formell misstanke om djursjukdom föreligger, ska det fattas ett beslut enligt artikel 76 i EU:s djurhälsoförordning, artiklarna 55.2 och 60 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 samt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar, genom vilket
1) det förbjuds att ta in vattenbruksdjur till anläggningen och föra bort dem därifrån,
2) det åläggs att tillräckligt noggrant förteckna vattenbruksdjuren och dödligheten hos dem i respektive bassäng i anläggningen, och att hålla förteckningen uppdaterad,
3) det förbjuds att från anläggningen föra bort sådana biprodukter av vattenlevande djur, ämnen eller redskap som kan sprida sjukdomen, och
4) det åläggs att se till att redskap och personlig skyddsutrustning rengörs och desinficeras på tillbörligt sätt.

Dispens enligt 25 § 3 mom. i lagen om djursjukdomar kan beviljas i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 57 och 61 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689.

42 §

Beslut om utrotande av sjukdom hos vattenlevande djur i en anläggning

Efter det att ISA, IHN eller VHS har konstaterats ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 62 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut bestämma att vattenbruksdjuren i anläggningen ska avlivas utan dröjsmål och kadavren bortskaffas som kategori 1- eller 2-material i enlighet med artikel 12 eller 13 i förordning (EG) nr 1069/2009. Det kan dock bestämmas att vattenbruksdjur som uppnått försäljningsstorlek och som inte uppvisar symtom ska

slaktas i stället för att avlivas. Slakt och rensning ska utföras i enlighet med bestämmelserna i artikel 62.3 och 62.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689.

Efter att de åtgärder som avses i 1 mom. har genomförts ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 63 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut bestämma att alla animaliska biprodukter och produkter av animaliskt ursprung, ämnen och avfall som finns i anläggningen och som sannolikt har kontaminerats ska bortskaffas eller behandlas så att de sjukdomsagenser som de eventuellt innehåller förstörs. Det ska bestämmas att de bassänger, nätkassar och andra konstruktioner där vattenbruksdjuren har hållits, deras omgivning, de fordon som använts för transport av vattenbruksdjuren eller biprodukterna samt de redskap och den utrustning som använts vid djurskötseln och all annan materiel och utrustning som sannolikt har blivit kontaminerad ska rengöras och desinficeras. Om redskapen och anordningarna inte kan desinficeras ska det bestämmas att de ska bortskaffas. Den djurhälsomyndighet som verkställer beslutet ska föra en detaljerad förteckning över egendom som har bortskaffats.

Efter att de åtgärder som avses i 1 mom. har genomförts ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 64 i kommissionens delegerade förordning (EU) genom beslut bestämma att anläggningen ska hållas tom i enlighet med bestämmelserna i artikel 64.2 och 64.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689.

Efter att åtgärderna för att utrota sjukdomen på anläggningen har genomförts ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt artikel 65 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 bestämma om behövliga åtgärder för att förhindra ny smitta och att nya vattenbruksdjur ska undersökas på ett sätt som med beaktande av sjukdom och produktionsform är tillräckligt för att säkerställa att smittan är borta.

43 §

Giltighetstiden för beslut om förhindrande av spridning av sjukdom hos vattenlevande djur

Ett beslut enligt 25 § 1 mom. i lagen om djursjukdomar kan upphävas när den formella misstanken om djursjukdom har uteslutits. Beslutet kan upphävas delvis när de åtgärder som avses i 42 § 1–2 mom. har genomförts. Beslutet ska förbli i kraft till den del det genom beslutet förbjuds att föra bort vattenbruksdjur från anläggningen. Beslutet kan upphävas helt när åtgärderna enligt 42 § 3 mom. har slutförts och resultaten av undersökningarna av de nya vattenbruksdjuren har varit negativa eller när anläggningen har varit tom på vattenbruksdjur i minst två år.

44 §

Restriktionszon som inrättas för att förhindra spridning av sjukdom hos vattenlevande djur

Efter det att ISA, IHN eller VHS har konstaterats ska Livsmedelsverket som åtgärd enligt 27 § i lagen om djursjukdomar och artikel 58 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 genom beslut inrätta en restriktionszon. Livsmedelsverket kan dock låta bli att inrätta en restriktionszon under de förutsättningar som anges i artikel 58.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689. På inrättandet av en restriktionszon tillämpas bestämmelserna i II avd. 1 kap. 3 avsnittet i bilaga VI till kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689.

Livsmedelsverket ska bestämma att de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som anges i artiklarna 58.2 och 60 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 ska iakttas inom den restriktionszon som avses i 1 mom. Livsmedelsverket kan också besluta att de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som anges i artikel 58.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 ska iakttas, om det är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen. Om det bekräftas att sjukdomen förekommer hos vilda vattenlevande djur, kan Livsmedelsverket vidta de åtgärder som avses i artikel 58.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 eller bestämma att dessa åtgärder ska vidtas.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

45 §

Förbud mot vaccinering

Det är förbjudet att vaccinera djur mot följande sjukdomar i kategorierna b och c:

1) brucellos
2) IBR
3) BVD
4) Aujeszkys sjukdom
5) blåtunga
6) ISA
7) IHN
8) VHS

46 §

Obligatoriska vaccinationer

En aktör eller sällskapsdjurshållare ska i enlighet med 15 § i lagen om djursjukdomar se till att hundar som används för jakt och myndigheters brukshundar har giltig vaccination mot rabies.

Den första vaccindosen ska ges minst 21 dagar innan hunden används vid jakt eller tjänsteuppdrag.

Den veterinär som utfört vaccinationen ska ge aktören eller sällskapsdjurshållaren ett daterat och undertecknat intyg över utförd vaccination. Vaccinationens giltighetstid ska finnas antecknad i intyget. Bestämmelser om veterinärens skyldighet att föra journal över de vaccineringar som han eller hon utfört finns i 3 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om förande och förvaring av journalhandlingar (421/2000). Den aktör som ansvarar för djuren ska spara det intyg som innehåller uppgifter om vaccinationen.

47 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 21 april 2021.